

Σημείωμα της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες για την αξιολόγηση των αιτημάτων διεθνούς προστασίας των γυναικών

Στο πλαίσιο των πρόσφατων διαπιστώσεων της για το σύστημα ασύλου του Βελγίου η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες εκθέτει στο παρόν σημείωμα ορισμένους προβληματισμούς για την αξιολόγηση των ισχυρισμών διεθνούς προστασίας των γυναικών επισημαίνοντας το ενδιαφέρον και τις καλές πρακτικές που έχει αναδείξει η Γενική Επιτροπεία για τους Πρόσφυγες και τους Απάτριδες κατά την εξέταση των αιτημάτων ασύλου αυτής της ευάλωτης ομάδας. Το σημείωμα συμπληρώνει άλλες κατευθυντήριες οδηγίες της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, ιδίως αυτές που αφορούν στη δίωξη λόγω γένους/φύλου¹, τις οποίες επικαλείται η Γενική Επιτροπεία για τους Πρόσφυγες και τους Απάτριδες του Βελγίου.

1. Το γένος/φύλο και η αξιολόγηση της αξιοπιστίας

Κατά τα αναφερόμενα στις κατευθυντήριες οδηγίες της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, έχει ιδιαίτερη σημασία να διασφαλίζεται κατά την αξιολόγηση της αξιοπιστίας των ισχυρισμών φόβου δίωξης η εξέταση των ειδικότερων προσωπικών περιστάσεων του αιτούμενου τη διεθνή προστασία:

«Λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικότερες περιστάσεις των αιτούντων άσυλο για τους οποίους μπορεί να είναι ιδιαίτερα δύσκολο να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία που υποστηρίζουν τους ισχυρισμούς τους και, κάποιες φορές, να παρουσιάσουν με συνοχή την προσωπική τους ιστορία, η αξιολόγηση της αξιοπιστίας των προσφύγων μπορεί να είναι σε ορισμένες περιπτώσεις ιδιαίτερα δύσκολο έργο. Η αδυναμία του αιτούντα άσυλο να θυμηθεί όλες τις ημερομηνίες ή οι ήσσονος σημασίας λεπτομέρειες και αντιφάσεις, οι επουσιώδεις ασάφειες ή οι λανθασμένες δηλώσεις που δεν αφορούν στον πυρήνα του αιτήματος διεθνούς προστασίας, όλα τα στοιχεία που δεν είναι θεμελιώδη για την αξιολόγηση της βασιμότητας του αιτήματος δεν πρέπει να θεωρούνται κρίσιμα για την αξιοπιστία του, ακόμη και όταν λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της γενικότερης αξιολόγησης των λόγων που προβάλλει για το φόβο δίωξης. Είναι αξιόπιστοι οι ισχυρισμοί του αιτούντα άσυλο όταν διακρίνονται από συνοχή και ειλικρίνεια και, άρα, μπορεί να γίνουν πιστευτοί. Ο χειριστής του αιτήματος ασύλου, που πειθεται για την εν γένει αξιοπιστία του αιτούντα άσυλο, υποχρεούται να εφαρμόσει το ευεργέτημα της αμφιβολίας για τις δηλώσεις ή τους ισχυρισμούς τους οποίους ο ενδιαφερόμενος αδυνατεί να αποδείξει»².

Επίσης, κατά την αξιολόγηση της αξιοπιστίας είναι αναγκαίο να διακρίνονται τα στοιχεία που δεν είναι πλήρως αξιόπιστα από εκείνα που είναι πιο αντικειμενικά και δεν αμφισβητούνται.

Πράγματι, στο πλαίσιο της αξιολόγησης της αξιοπιστίας των αιτημάτων διεθνούς προστασίας όπου ο φόβος δίωξης οφείλεται στο γένος/φύλο, ανακύπτουν ιδιαίτερα ζητήματα. Έτσι, το γένος/φύλο της αιτούσας διεθνή προστασία μπορεί να επηρεάσει τον τρόπο κατανόησης των ερωτήσεων που υποβάλλει ο χειριστής της υπόθεσης και τη φύση των αντίστοιχων απαντήσεων. Επί-

¹ Ύπατη Αρμοστεία ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, Δίωξη λόγω γένους στο πλαίσιο του άρθρου 1 Α(2) της Σύμβασης του 1951 και / ή του Πρωτοκόλλου του 1967 για το Καθεστώς των Προσφύγων, 8.7.2008, έγγραφο στην ελληνική, ανηρτημένο στη διεύθυνση: <http://www.refworld.org/docid/3d36f1c64.html>

² Ύπατη Αρμοστεία ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, Ερμηνεύοντας το άρθρο 1 της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων, Απρίλιος 2001, παράγραφος 10, έγγραφο στην ελληνική, ανηρτημένο στη διεύθυνση: <http://www.refworld.org/docid/3b20a3914.html>, Ύπατη Αρμοστεία ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, Εγχειρίδιο για τις Διαδικασίες και τα Κριτήρια Καθορισμού του Καθεστώτος των Προσφύγων, Ιανουάριος 1992, παράγραφοι 199, 201, έγγραφο στην ελληνική, ανηρτημένο στη διεύθυνση: <http://www.refworld.org/docid/3ae6b3314.html>

σης, έμφυλες υποθέσεις και στερεότυπα που εφαρμόζονται κατά την αξιολόγηση της βασιμότητας των ισχυρισμών της αιτούσας άσυλο μπορεί να πλήττουν την αξιοπιστία της όταν λαμβάνονται υπόψη εκτός του πλαισίου της υπόθεσής της και της χώρας καταγωγής της. Για παράδειγμα, πρόσφατες έρευνες αναδεικνύουν την τάση να γίνονται λιγότερο πιστευτές οι γυναίκες από τους άντρες όταν ισχυρίζονται ότι είναι θύματα βιασμού, παρότι υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν τη γενικευμένη ή συστηματική βία λόγω φύλου/γένους που πλήττει τις γυναίκες και/ή τα κορίτσια στις χώρες καταγωγής τους³.

Οι λεπτομέρειες που παρέχονται κατά την προσωπική συνέντευξη, που προβλέπει η διαδικασία ασύλου, εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από το είδος, το επίπεδο εκπαίδευσης και το κοινωνικό πλαίσιο της αιτούσας. Επίσης, η καθυστερημένη αποκάλυψη των πραγματικών περιστατικών που είναι καθοριστικά για το αίτημα παροχής διεθνούς προστασίας – διαπίστωση συχνή όσον αφορά στα αιτήματα αυτού του είδους – εξηγείται πολλές φορές από το στιγματισμό, τη ντροπή ή το φόβο, δηλαδή από συναισθήματα που προκαλεί η παράλειψη συμμόρφωσης στους έμφυλους κοινωνικούς κανόνες που ισχύουν στη χώρα καταγωγής.

Επιπλέον, μπορεί να μην υπάρχουν πληροφορίες για τη χώρα καταγωγής σχετικά με το φύλο/γένος, που θα μπορούσαν να αποδείξουν ότι βασιμώς εκφράζει φόβο δίωξης η αιτούσα άσυλο ή ότι για βάσιμους λόγους διατρέχει πραγματικό κίνδυνο να υποστεί σοβαρές πράξεις δίωξης κατά την έννοια των άρθρων 48/3 και 48/4 του Νόμου της 15.12.1980 για την είσοδο στην επικράτεια, τη διαμονή, την εγκατάσταση και την απομάκρυνση των αλλοδαπών⁴. Η απουσία ή η έλλειψη πληροφοριών για κάποια θέματα που αφορούν στην κατάσταση της χώρας καταγωγής της αιτούσας δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει δίωξη (ή ότι είναι πραγματική η κρατική προστασία). Επομένως, είναι καίριας σημασίας να εκτιμώνται οι ειδικότερες προσωπικές και συναφείς περιστάσεις της υπόθεσης.

2. Πρόσωπα με τραυματικές εμπειρίες και αξιολόγηση της αξιοπιστίας

Θεμελιώδης κανόνας της αξιολόγησης της αξιοπιστίας των ισχυρισμών φόβου δίωξης είναι η διαδικαστική εγγύηση που συνίσταται στην εκτίμηση τόσο της ιδιαίτερης κατάστασης των προσώπων που έχουν βιώσει τραυματικές εμπειρίες όσο και των συνεπειών αυτών των εμπειριών. Το Σημείωμα της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες για το βάρος της απόδειξης και την αποδεικτική ισχύ των ισχυρισμών κατά την εξέταση των αιτημάτων ασύλου αναφέρει:

«... όμως θα πρέπει να εκτιμηθεί ότι ενδέχεται ο αιτών άσυλο να μη θυμάται λεπτομέρειες για τα γεγονότα που επικαλείται ή να τα εξιστορεί ανακριβώς ή να τα συγχέει είτε λόγω των τραυματικών εμπειριών που έχει βιώσει είτε λόγω του χρόνου που έχει μεσολαβήσει είτε λόγω της έντασης των παρελθόντων γεγονότων»⁵.

Στη Γνωμοδότηση για την αξιολόγηση των αιτημάτων ασύλου των προσώπων με ειδικές ανάγκες και ειδικότερα των θυμάτων βασανιστηρίων, βιασμού ή άλλων σοβαρών μορφών ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας βίας, η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες υπογραμ-

³ H. Baillot, S. Cowan and V. E. Munro, "Hearing the Right Gaps: Enabling & Responding to Disclosures of Sexual Violence within the UK Asylum Process" (2012) 12 Social and Legal Studies 269-296; H. Baillot, S. Cowan and V. E. Munro, "Crossing Borders, Inhabiting Spaces: The (In) Credibility of Sexual Violence in Asylum Appeals" in S. Fitzgerald, ed., *Regulating the International Movement of Women: From Protection to Control*, New York, Routledge, 2011, pp. 111-131.

⁴ Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, Έγγραφο στη γαλλική, ανηρτημένο στη διεύθυνση:

http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=fr&la=F&cn=1980121530&table_name=loi. Σημείωση της επιμελήτριας: πρόκειται για τις διατάξεις των άρθρων 9 και 15 του ΠΔ 141/2013.

⁵ Ύπατη Αρμοστεία ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, Σημείωμα της Ύπατης Αρμοστείας ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες για το βάρος της απόδειξης και την αποδεικτική ισχύ των ισχυρισμών κατά την εξέταση των αιτημάτων ασύλου, 16.12.1998, σελίδα 2, έγγραφο στην ελληνική ανηρτημένο στη διεύθυνση: <http://www.refworld.org/docid/3ae6b3338.html>.

μίξει ότι «τούτο ισχύει για κάθε αιτούντα άσυλο που έχει ειδικές ανάγκες προστασίας»⁶. Στη γνωμοδότηση αυτή επισημαίνεται ότι:

«το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου δεν απαιτεί από τους αιτούντες άσυλο να διηγούνται με απόλυτη συνοχή την προσωπική τους ιστορία. Το Δικαστήριο επιτρέπει κάποιο βαθμό «ασυνέπειας» στους ισχυρισμούς των αιτούντων άσυλο και στα έγγραφα που καταθέτουν στο μέτρο που οι σχετικές ασάφειες δεν πλήττουν την εν γένει αξιοπιστία της προσωπικής τους ιστορίας⁷. Πράγματι, το Δικαστήριο κατ' επανάληψη αναγνώρισε ότι «[...] λόγω της ιδιαίτερης κατάστασης που βιώνουν οι αιτούντες άσυλο, κατά την εξέταση της υπόθεσής τους είναι συχνά αναγκαία η εφαρμογή του ευεργετήματος της αμφιβολίας προκειμένου για την αξιολόγηση της αξιοπιστίας των ισχυρισμών τους και των σχετικών αποδεικτικών εγγράφων που επικαλούνται»⁸. Επομένως, το πεδίο και η έκταση εφαρμογής του ευεργετήματος της αμφιβολίας στους αιτούντες άσυλο εξαρτώνται από τις περιστάσεις της εξεταζόμενης υπόθεσης»⁹.

Όταν οι αιτούσες άσυλο επικαλούνται φόβο δίωξης λόγω γένους/φύλου, συχνά είναι δυσκολότερο να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία για κάποιες μορφές προκαταλήψεων όπως είναι οι αναγκαστικοί γάμοι ή η ενδο-οικογενειακή βία. Αναγνωρίζοντας αυτήν τη δυσκολία αλλά και την ιδιαίτερη κατάσταση των αιτούντων άσυλο με τραυματικές εμπειρίες, των ευάλωτων αιτούντων άσυλο και/ή των θυμάτων σεξουαλικής βίας κάποια κράτη μέλη της ΕΕ, όπως είναι η Ιταλία και η Μάλτα, απαιτούν μικρότερου επιπέδου μέτρο απόδειξης¹⁰.

3. Η σημασία των ιατρικών πιστοποιητικών

Είναι εξίσου αναγκαίο να λαμβάνονται υπόψη τα ιατρικά πιστοποιητικά που βεβαιώνουν ότι η αιτούσα άσυλο υποφέρει από μετα-τραυματικό στρες ή ότι έχει υποστεί βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες μορφές ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας¹¹.

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες αναγνωρίζει ότι αποτελούν παράγοντα πίεσης αφενός ο χρόνος που απαιτείται για τον εντοπισμό των ευάλωτων αιτούντων άσυλο και την έκδοση έγκυρων αποδεικτικών εγγράφων, κατά τα οριζόμενα στο Πρωτόκολλο της Κωνσταντινού-

⁶ HCR, Avis du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés relatif à l'évaluation des demandes d'asile de personnes ayant des besoins particuliers et en particulier de personnes qui ont subi des tortures, des viols ou d'autres formes graves de violence psychologique, physique ou sexuelle, mai 2012, έγγραφο στη γαλλική στη διεύθυνση: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/50b8bb672.html>, σελίδα 3.

⁷ Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, *R.C. κατά Σουηδίας*, Προσφυγή No. 41827/07, 9.3.2010, <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4b98e11f2.pdf> (EN), σκέψη 52: «Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο προσφεύγων επικαλέστηκε καθόλη την εθνική διαδικασία καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα τα ίδια πραγματικά περιστατικά και ότι, οι ασάφειες κάποιων πτυχών των ισχυρισμών του, όπως για παράδειγμα αυτών που αφορούν στην απόδρασή του από τις φυλακές, δεν υπονομεύει την εν γένει αξιοπιστία του».

⁸ Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, *Collins et Akaziebie κατά Σουηδίας*, Προσφυγή No. 23944/05, 8.3.2007: <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/46a8763e2.pdf> (EN). Βλέπε, επίσης, τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου επί των υποθέσεων, *Matsiukhina et Matsiukhin κατά Σουηδίας*, Προσφυγή No. 31260/04, 21.6.2005, *F.H. κατά Σουηδίας*, Προσφυγή No. 32621/06, 20.1.2009, <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4978a2192.pdf> (EN), *N. κατά Σουηδίας*, Προσφυγή No. 23505/09, 20.7.2010, <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4c4d4e4e2.pdf> (και στην ελληνική), σκέψη 53.

⁹ HCR, Avis du Haut-Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés relatif à l'évaluation des demandes d'asile de personnes ayant des besoins particuliers et en particulier de personnes qui ont subi des tortures, des viols ou d'autres formes graves de violence psychologique, physique ou sexuelle, mai 2012, έγγραφο στη γαλλική στη διεύθυνση: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/50b8bb672.html>, σελίδα 3.

¹⁰ Asylum Aid, Comisión Española de Ayuda al Refugiado (Spain - coordinator), France terre d'asile (France), Consiglio Italiano per i Rifugiati (Italy) and the Hungarian Helsinki Committee (Hungary), Gender-Related Asylum Claims in Europe: Comparative Analysis of Law, Policies and Practice Focusing on Women in Nine EU Member States, May 2012, έγγραφο ανηρημένο στη διεύθυνση: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4fc74d342.html>, p. 78.

¹¹ Βλέπε, D. Rhys Jones and S.V. Smith, "Medical Evidence in Asylum and Human Rights Appeals", *International Journal of Refugee Law*, 2004, Vol. 16, No 3, pp. 381-410.

πολης¹², για τη σωματική ή τη ψυχολογική τους κακοποίηση και, αφετέρου, η ανάγκη της τήρησης των εύλογων προθεσμιών της διαδικασίας ασύλου. Επίσης, κατανοεί ότι είναι περιορισμένοι οι πόροι της Γενικής Επιτροπείας για τους Πρόσφυγες και τους Απάτριδες και ότι δεν είναι επαρκώς επανδρωμένο το αρμόδιο τμήμα ψυχικής υποστήριξης. Σε αυτές τις συνθήκες είναι επιτακτική η ανάγκη να αποδίδεται η προσήκουσα σημασία στα αποδεικτικά έγγραφα που υπογράφουν ειδικευμένοι γιατροί και / ή ψυχολόγοι.

Στις περιπτώσεις όπου το αρμόδιο τμήμα ψυχικής υποστήριξης της Γενικής Επιτροπείας για τους Πρόσφυγες και τους Απάτριδες αδυνατεί να γνωμοδοτήσει για όλα τα αιτήματα ασύλου που περιλαμβάνουν αποδεικτικά στοιχεία για τη ψυχική κατάσταση των ενδιαφερομένων, για την αξιολόγηση της αξιοπιστίας των ισχυρισμών φόβου δίωξης μπορεί να είναι εξίσου χρήσιμη η τηλεφωνική επικοινωνία του χειριστή της υπόθεσης με το θεράποντα ψυχολόγο της αιτούσας άσυλο πριν τη συνέντευξη.

4. Η εξέταση των αιτημάτων άσυλου των συζύγων

Όσον αφορά στην εξέταση και στην αξιολόγηση των αιτημάτων ασύλου που καταθέτουν σύζυγοι, η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες υπογραμμίζει ότι είναι σημαντικό να διασφαλίζεται η διαδικασία ασύλου την προσήκουσα προσοχή στην κατάσταση της συζύγου. Όπως έχει αναγνωρίσει η Γενική Επιτροπεία για τους Πρόσφυγες και τους Απάτριδες, ενδέχεται η σύζυγος να έχει ανάγκη τη διεθνή προστασία ανεξάρτητα από το σύζυγό της. Ενδέχεται επίσης να είναι ο «κύριος αιτών άσυλο».

Ενόψει της ανωτέρω διαπίστωσης, η συνέντευξη με τη σύζυγο δεν πρέπει να επικεντρώνεται κυρίως στην επαλήθευση των ισχυρισμών του συζύγου της, αλλά να επεκτείνεται στην ενδεχόμενη ανάγκη διεθνούς προστασίας της για λόγους που την αφορούν. Επίσης, ακόμη και όταν η σύζυγος δηλώνει ότι ακολουθεί το σύζυγό της, συνεχίζει να έχει θεμελιώδη σημασία η ιδιαίτερη εξέταση της κατάστασης των γυναικών στη χώρα καταγωγής, ώστε να αξιολογηθούν ορθά οι ενδεχόμενες ανάγκες διεθνούς προστασίας.

Σε αυτό το πλαίσιο, παρότι ακόμη μη δεσμευτική, είναι συναφής η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 15 της πλέον πρόσφατης έκδοσης της Οδηγίας για τις Διαδικασίες Ασύλου (αναδιατύπωση) που ενδέχεται να είναι το οριστικό κείμενο¹³:

«Άρθρο 15 (3): Προϋποθέσεις της προσωπικής συνέντευξης

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι οι προσωπικές συνεντεύξεις διεξάγονται σε συνθήκες που επιτρέπουν στους αιτούντες να εκθέσουν διεξοδικά τους λόγους των αιτήσεών τους. Για αυτό το σκοπό, τα κράτη μέλη:

- α) μεριμνούν ώστε το πρόσωπο που διεξάγει τη συνέντευξη να διαθέτει τα προσόντα για να συνεκτιμήσει τις προσωπικές και γενικές συνθήκες που περιβάλλουν την αίτηση, συμπεριλαμβανομένης της πολιτιστικής καταγωγής, του φύλου, του γενετήσιου προσανατολισμού, της ταυτότητας φύλου ή της ευαισθησίας του αιτούντος κατά την έννοια του άρθρου 22 της οδηγίας [...]/.../EE] [οδηγία για τις συνθήκες υποδοχής] ,
- β) οσάκις είναι εφικτό, προβλέπουν ότι η συνέντευξη με τον αιτούντα διεξάγεται από πρόσωπο του ίδιου φύλου, εφόσον το ζητήσει ο αιτών,
- γ) επιλέγουν ικανό διερμηνέα δυνάμενο να εξασφαλίσει τη δέουσα επικοινωνία μεταξύ του αιτούντος και του προσώπου που διεξάγει τη συνέντευξη. Η επικοινωνία διενεργείται στη

¹² Haut-Commissariat des Nations Unies aux droits de l'homme, Manuel pour enquêter efficacement sur la torture et autres peines ou traitements cruels, inhumains ou dégradants ("Protocole d'Istanbul"), 2004, HR/P/PT/8/Rev.1, έγγραφο ανηρημένο στη διεύθυνση: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4638aca62.html>.

¹³ Συμβούλιο της ΕΕ, τροποποιημένη πρόταση της Οδηγίας τους Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (Αναδιατύπωση), σελίδα 38, έγγραφο ανηρημένο στη διεύθυνση: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0319:FIN:EL:PDF>.

γλώσσα που προτιμά ο αιτών εκτός εάν υπάρχει άλλη γλώσσα την οποία κατανοεί και στην οποία είναι σε θέση να επικοινωνήσει με σαφήνεια. Οσάκις είναι εφικτό, τα κράτη μέλη παρέχουν διερμηνέα του ιδίου φύλου εφόσον το ζητήσει ο αιτών».

5. Η ανάγκη της αξιολόγησης της παρελθούσας δίωξης των αιτούντων διεθνή προστασία

Γενικά, η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες υπογραμμίζει πως είναι σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη η διάταξη του άρθρου 57/7δς του Νόμου της 15.12.1980 που ορίζει:

«Ο Γενικός Επίτροπος λαμβάνει υπόψη ότι ο αιτών άσυλο έχει ήδη υποστεί δίωξη ή σοβαρή βλάβη ή ότι έχει απειληθεί με δίωξη ή σοβαρή βλάβη ως σοβαρή ένδειξη του βάσιμου φόβου δίωξης ή του πραγματικού κινδύνου που διατρέχει να υποστεί σοβαρή βλάβη, εκτός εάν για βάσιμους λόγους αποκλείεται το ενδεχόμενο αυτής της δίωξης ή της σοβαρής βλάβης και η δίωξη ή η σοβαρή βλάβη δεν αποτελεί συστατικό στοιχείο του βάσιμου φόβου».

Επομένως, ο Γενικός Επίτροπος για τους Πρόσφυγες και του Απάτριδες οφείλει να προβάλλει βάσιμους λόγους για τους οποίους πιστεύεται ότι δεν θα επισυμβεί η δίωξη και ότι μόνη η δίωξη δεν αποτελεί συστατικό στοιχείο του βάσιμου και δικαιολογημένου φόβου.

Όπως έκρινε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στην υπόθεση *Singh et autres κατά Βελγίου* «[...] οι εθνικές αρχές οφείλουν να εξετάζουν σχολαστικά και προσεκτικά [τους ισχυρισμούς] [...]. Παρόμοια εξέταση πρέπει να διαλύει κάθε αμφιβολία, όσο θεμιτή και εάν είναι, για την αβασιμότητα του αιτήματος διεθνούς προστασίας, ανεξάρτητα από την έκταση των αρμοδιοτήτων της αρχής που είναι επιφορτισμένη με τον έλεγχο»¹⁴.

Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες
Περιφερειακό Γραφείο Δυτικής Ευρώπης
14.12.2012

¹⁴ Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, *Singh et autres κατά Βελγίου*, Προσφυγή No. 33210/11, 2.10.2012, <http://www.unhcr.org/refworld/docid/506c63bf2.html>, σκέψη 103.